

ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ ΚΑΙ Η ΧΑΡΤΟΠΑΙΕΙΑ

ΤΟ ΡΕΚΟΡ ΤΗΣ ΑΗΜΟΛΙΚΟΤΗΤΟΣ. Τραπεζολόχαρτο εκδοθέν στο Παρίσι το 1881 και παριστάνον τον Βικτωρα Ούγγου.

Μία παρτίδα χαρτιών σ' ένα υπερωκεανέιο. Τεράστια ποσά που χάνονται. Τι έχασε σ' ένα βράδυ, ο νικητής του Βατερλώ. Με τη τραπεζολόχαρτα έπαιξαν οι Ισπανοί στρατιώται στην Αμερική. Η πρόβλεψις των παιγνιοχάρτων. Τι συμβολίζουν οι «φιγούρες». Βασιλείς, βασιλίσσας και ακολουθεί βασιλέων. Οι μεταβολές που υπέστησαν οι «φιγούρες». Μία τράπουλα εκδοθείσα κατόπιν διαταγής του Κάιζερ. Τα χαρτιά και το μέλλον. Η πρωταγωνίστρια της όπερας που μάντευσε το θάνατο του Μπίζε. Άνθρωποι που καταστράφησαν στα χαρτί. Ένα λαχείο που κερδίζεται στο παιγνίδι και κερδίζει κατόπιν ένα εκατομμύριο. Η αυτοκτονία ενός ευγενούς. Οι χαρτοκλέπτες κτλ.

Σ' έν από τά τελευταία ταξείδια ενός μεγάλου υπερωκεανείου από τη Γαλλία στην Αμερική, τέσσερες έπιβάτες άνοιξαν μία κολοσιαία παρτίδα πόκερ, ή ό ποία βάστηξε όσο και τό ταξείδι. Άρχισαν νά παίξουν, βάζοντας μίξες 50.000 γαλλικών φράγκων, μά πολύ γρήγορα οι μίξες αυτές διπλασιάσθηκαν και τριπλασιάσθηκαν. Στο τέλος, ό ένας από τους τέσσερες συνεπαίκτης, ένας πάμπλουτος άμερικανός πρόεδρος μιάς εταιρίας αεροδρομίων κέρδισε μόνο μ' ένα γύρο 4.500.000 φράγκα. Τά ποσά που διεκινδυνεύσαν στο παιγνίδι αυτό άνέρχονται σε πολλές δεκάδες εκατομμύριον φράγγων.

Ότιόσο, τό άφάνταστο αυτό παιγνίδι δέν πρέπει νά ξαφνιάση κανέναν, άν άναλογησθή τά τεράστια ποσά που έχουν παιχθή σε διάφορες έποχές στό χαρτιά. Κατά τόν 17ον αιώνα, στό άνάκτορα των Βερσαλλίων, οι ευγενείς κ' οι κυρίες της άριστοκρατίας άνοιγαν παρτίδες, στις όποιες οι άπόλυτες ποσού 100.000 σκούδων δέν ήσαν σπάνιες. Ένας χρονογράφος της έποχής άναφέρει ότι κάποτε την ήμέρα των Χριστουγέννων, στο παιγνίδι της κυρίας Μοντεσπίν, ένας παίχτης έχασε τό στρογγυλό ποσό των 150 000 πιστολών, που άντιστοιχούν πρός 15.000.000 σημερινά φράγκα! Ένας άλλος, την ίδια νύχτα, κέρδισε 50.000.000 φράγκα!...

Τό 1815, κατά την είσοδο των ήνωμένων Συμμάχων στό Παρίσι, ό στρατηγός Μπλύχερ στόν όποιον κυρίως οφείλεται ή νίκη των Άγγλων στό Βατερλώ, έχασε στό Παλαί-Ρουαγιάλ, ένα άμση εκατομμύριο φράγκα της έποχής εκείνης. Μά θά ήταν πολύ δύσκολο ν' άπαριθμήση μόνο κανείς τις πιο περίφημες χαρτοπαίικτες παρτίδες, όπου μανιώδεις παίχτες διεκινδύνευσαν ή έχασαν ολόκληρες περιουσίες. Και πράγματι, θά ήταν πολύ δύσκολο αυτό, γιατί τό πάθος της χαρτοπαίικτας χρονολογείται από αιώνων. Ληγούνται σχετικώς ότι οι Ισπανοί στρατιώται οι όποιοι έστάλησαν πρός κατάκτηση της Αμερικής, μη βρίσκοντας εκεί χαρτιά γιά νά παίξουν, έπαιξαν με φύλλα δέντρων τά όποια είχαν σημαίνει καναλλήλας.

***

Σύμφωνα μ' ένα παλιό θρύλο, τά χαρτιά έφευρέθησαν γιά νά διασκεδάσση ό μισοπαράφρων βασιλεύς Κάρολος όσος. Μά αυτό δέν εινε αλήθεια. Τά χαρτιά προέχονται από την Άνατολή. Η αλήθεια εινε ότι κατά τόν 15ον αιώνα έπινοήθηκαν μόνο οι έμβληματικές εικόνες (φιγούρες) των χαρτιών, τις όποιες όλο; ό κόσμος βλέπει σ' αυτά, χωρίς νά ξέρη τη σημασία τους και την προέλευσί τους. Εινε δε αυτές οι ρηγάδες (βασιλείς), οι ντάμες, και οι βαλέδες (άκόλουθοι των βασιλέων). Κ' έν πρώτους οι ρηγάδες, οι όποιοι ονομάζονται Δαβίδ, Άλέξανδρος, Κάισα και Καρολομάγνος, συμβολίζουν τά τέσσερα μεγάλα και ιστορικά έθνη του κόσμου: τό έβραϊκό, τό έλληνικό, τό ρωμαϊκό και τό γαλλικό. Άπό τις τέσσερες ντάμες, ή ντάμα σπαθί, ή όποία λέγεται Argine — άνωγαρματισμός της λατινικής λέξεος regina

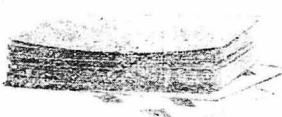
(βασιλίσα)—παριστάνει τη βασιλίσα σύζυγο του Καρόλου VII Μαρία Άνζόν ή ντάμα Καρρώ, ή όποία λέγεται και Ραχήλ, παριστάνει την περίφημη Άγνή Σορέλ ή ντάμα Κοίπα, ή όποία λέγεται Ιουδήθ, παριστάνει την μητέρα του Καρόλου VII, την πριγκίπισσα Ίσαμώ της Βαυαρίας, τέλος ή ντάμα Μαστουίν, ή Παλλάς όπως λέγεται, δέν εινε άλλη από την ήρωική Ίωάννα ν' Άρκ, ή όποία έσωσε τό θρόνο του Καρόλου VII και που γ' αυτό φιγούραει στό χαρτιά ως θεά του πολέμου. Οι τέσσερες βαλέδες πάλι παριστάνουν διαφόρους ήπίους κ' ευγενείς, λημονημένους σήμερα, οι όποιοι άνευθύνθησαν στους πολέμους ως άκόλουθοι διαφόρων βασιλέων της Γαλλίας. Όσο γιά τις τέσσερες κατηγορίες των χαρτιών: σπαθιά, μαστουίνια, καρρά και κοίπες, αυτές συμβολίζουν τη στρατιωτική άνδρεία, τά όπλα, τά πελεμοφόδια και τις στολές των στρατιωτών.

Κατά καιρούς διάφοροι ζωγράφοι και έργοστασιόχαρτα χαρτιών άπεπειράθησαν νά τροποποιήσουν μερικώς από τις φιγούρες αυτές. Οι τροποποιημένες φιγούρες εινε περιζήτητες σήμερα από τους ουλέκτας σπανίων πραγμάτων. Έτσι ό μέγας ζωγράφος Ραβιδ έτροποποίησε τό ρήγα καρρώ, βάζοντας στη θέση του Κάισαρος τόν Μεγάλο Ναπολέοντα σφερανομένο με δάφνη. Κατά την παλινόρθωση των Βουρβόνων έκυκλοφόρησαν τραπεζολόχαρτα με τις εικόνες του καροτσιμηθέντος βασιλέως Λουδοβίκου XVI και της Μαρίας Άντουανέττας. Έπίσης κατά την περίοδο της Δευτέρας Αυτοκρατορίας έξεδόθησαν στη Γαλλία τραπεζολόχαρτα με τις εικόνες του Ναπολέοντος III, της Αυτοκρατορίας Ευγενίας, της βασιλίσσας Βικτωρίας της Άγγλίας, κτλ.

Κατά τό 1881, ό οικος Λεκλιάρ στο Παρίσι έξέδωσε μία τράπουλα, στην όποία οι τέσσερες ρηγάδες άναπαρίστανται από τους Βικτωρα Ούγγω (κοίπα), Θιέρσο (σπαθί), στρατάχη Μάκ-Μαόν (καρρώ) και Φερφύ (μαστουίν). Έπίσης στην ίδια τράπουλα τη θέση των τεσσάρων βαλέδων κατέχουν: Ό Μολλέτρος (κοίπα), ό Βολταίρος (καρρώ), ό Ρακίνας (σπαθί) και ό Γαρβέττας (μαστουίν). Μά άπ' όλες αυτές τις περιέργες τράπουλες ή πιο περίεργη εινε άσφαλώς εκείνη που έξεδοθη τό 1902 πρός τμήν—και κατά διαταγήν ίσως—του τέως Κάιζερ. Στην τράπουλα αυτή ό ρήγας καρρώ εινε ό ίδιος ό Γουλιέλμος, ό ρήγας μαστουίν

νι ό τότε σύμμαχος του και φίλος του βασιλεύς Ούμβέρτος της Γαλλίας, ό ρήγας κοίπα ό Λεοπόλδος II του Βελγίου και ρήγας σπαθί ό Πάπας Λεων XIII. Η ντάμα σπαθί της ίδιας τράπουλας εινε ή βασιλίσα Βικτωρία της Άγγλίας, γιάγιά του Κάιζερ, ή ντάμα καρρώ ή βασιλίσα Μαργαρίτα της Γαλλίας, ή ντάμα κοίπα ή Αυτοκράτειρα Έλισάβετ της Αυστρίας και ή ντάμα μαστουίν ή άτυχής Τσαρίνα. Οι τέσσερες βαλέδες παριστάνονται από τους τέσσερες διασημότερους την έποχή εκείνη πρωθυπουργούς της Εύρώπης, ένά κός όσος παριστάνεται από μία περίφημη ήθοποιό. ***

Πρέπει νά υπενθυμίσουμε έδώ, ότι, σε όλες τις έποχές οι άνθρωποι ζήτουσαν νά διαβάσιν μέσ' στό χαρτιά τό μέλλον τους, άν θά ετυχίσουν οηλαθή ή θά δυστυχίσουν, άν θά γίνουν πλούσιοι ή θά καταστραφούν, άν θά ζήσουν ή θά πεθάνουν; Η αυτο-

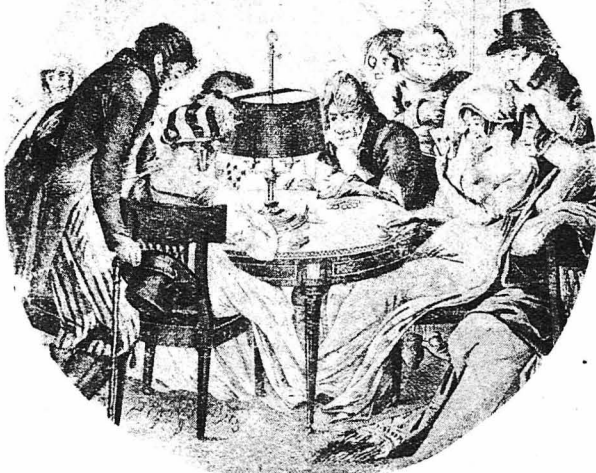

Σ' ΕΝΑ ΚΑΤΑΓΩΓΙΟ ΤΟΥ 16ου ΑΙΩΝΟΣ (Πίναξ του Ιταλού ζωγράφου Καραβάτ). — Σε όλες τις έποχές οι εκδοθείς χαρτοκλέπτες μεταχειρίζοντο παντός είδους τεχνάσματα γιά νά ξεγυμνώσουν τους άρτελιές τους, όποιους παύσαν να πιστεύουν στό παθος της χαρτοπαίικτας. Βλέπεται στην εικόνα μας ένά έπό του; παίκτες ό όποιοι κλοπιμένοι από τό πάθος του παιγνιδιού, δέν άντιλαμβάνονται τό δίδον σπαθί πού με συνθεματικές κινήσεις των δακτύλων αναγνώνι τά χαρτιά του στόν άντικατό του με τόν όποιον είτε συνεννοήμένος άπό πριν.

κράτειρα Γωσηφίνα, π.χ. ήταν η τακτικότερα πελάτις της κ. Λεορμάν, της περιφημού χαρτομάντιδος του περασμένου αιώνου. Έπειτα πολλοί άνθρωποι δεν κάνουν ένα ταξίδι ή μια επιχείρηση κήν πάνε στην χαρτομάντιδα να τους ρίξει τὰ χαρτιά. Να μια σχετική ιστορία που τὴν διηγούνται ἀκόμη στους καλλιτεχνικούς κύκλους τῶν Παρισίων.

Τὴν ἡμέρα πὸν πέθανε ὁ μέγας μουσουργὸς Μπιζέ, τὸ 1870, ἔπαιζαν στὴν ὄπερα τὸ ἀγαπημένο του ἔργο, τὴν «Κάμεν». Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς σκηνὲς τοῦ ἔργου ἡ πρωταγωνίστρια-ἡ κυρία Γκάλλι-Μαρτέ-ἄκλωσε μπροστὰ της, ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου, μιὰ τράπουλα γιὰ νὰ διαβάσει τὸ μέλλον της. Ἄσφαιρα οἱ ἄλλοι ἰθσοποιοὶ τὴν εἶδαν νὰ χλωμάζει καὶ νὰ σκεπάζη τὸ πρόσωπό της μετὰ χέρια της. Μόλις ἐτελειώσῃς ἡ πράξις ἔτρεξαν νὰ τὴν ρωτήσουν τί τῆ; εἶχε συμβῆ, μὰ ἐκείνη δὲν θέλησε ν' ἀπαντήσῃ... Τὸ ἴδιο βράδυ, μαθέφτηκε ἡ εἰδησις τοῦ θανάτου τοῦ Μπιζέ. Τότε ἡ καλλιτέχνις ἀνακίνησε ὅτι εἶχε διαβάσει αὐτὸ τὸ θάνατο, στὰ χαρτὰ πὸν εἶχε ἀλλομενά ἔμπροσθ της...

Ἄναφέρουμε τὸ ἀνέκδοτο αὐτὸ ἄπλως γιὰ τὴν ιστορία.

Η ΔΙΑΣΚΕΛΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΡΙΟΥ (Εἰκόνη τῆς ἐποχῆς). Μετὰ τὴν Γαλιτικὴ ἐπανάστασι, ὅταν ἡ ἐξουσία περιήλθε στὸ διευθυντήριο, ἔγινε πολλὰ τῆς μόδας στὴ Γαλιία, ἕνα νέο παίγιον τῆς τράπουλας (ἢ μουνογιάντα). Βλέπετε στὴν εἰκόνα μὰς τοὺς κομμογεμῆ οὐς καὶ τὶς κομμογεμῆνες τῆς ἐποχῆς, τὶς «μουκακόνιους» καὶ τὶς «μερβενιέτες» ὅπως τοὺς ἔλεγον, νὰ παίζουν τὸ παίγιόν αὐτὸ μετ' ἀληθινὸ παθος.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀν τὰ χαρτὰ δὲ μὰς προλέγουν τὸ μέλλον, ἄπειρες φορὲς ἔχουν γίνῃ ἡ αἰτία τῆ; καστροφῆς χιλιάδων ἀνθρώπων.

Πάνε μερικὰ χρόνια πὸν ἕνας ἀπ' τοὺς πὸν σημαντικούς ἐμπορικούς οἰκίους τοῦ Παρισίου, ἀνετλήθη τὴν ἐξαφάνισι ἕνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου του, τὸν ὅποιον τιμοῦσε μετὰ δὴν του τὴν ἐμπιστοσύνη. Συγχρόνως παρετήρησαν ὅτι τὸ σημαντικό ποσὸν τῶν 400.000 φράγκων ἔλειπε ἀπὸ τὴν κάσα. Ἄμεσως ὑπεβλήθη μήνυσις ἀναντίον τοῦ ὑπαλλήλου. Οἱ ἀναζητήσεις τῆς ἀτυτομίας δὲν ἔφεραν κανένα ἀποτέλεσμα, ὅταν ἔβγαῖνα ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἔλαβε ἕνα τηλεγράφημα πὸν τὴν πληροφοροῦσε ὅτι ὁ ἀτυχῆς ὑπαλλήλος εἶχε βρεθῆ νεκρὸς στὴν προκυμαία τῆς Νίτσας, σ' ἕνα παράμερο μέρος, μετὰ τὸ μέτωπό του τρυπημένο ἀπὸ μιὰ σφαίρα. Εἶχε παρασφῆ ὁ δυστυχῆς ἀπὸ τοὺς ἐπιτηδεῖους πράκτορας τῶν καζίνων καὶ, μετὰ τὴν ἐπίβια μεγάλου κέρδους, πῆγε στὸ Μόντε Κάρλο, ὅπου μέσα σὲ μιὰ βραδυὰ ἔχισε τὶς 400.000 φράγκα πὸν εἶχε ὑπέχει-ρέσει ἀπὸ τοὺς πορισταμένους του. Κατόπιν, μὴ ἔχοντας τί ἄλλο νὰ κἀνῃ αυτοκτόνησε.

Λιγότερο τραγικὸ ἔ-σως, μὰ πολὺ πὸν περιεργὸ ὑπῆρξε ἕνα παίγιον χαρτιῶν πὸν ἔγινε πρὸ ὀλίγων χρόνων στὸ Παρίσι μέσα σ' ἕνα ἀστικό σπίτι μεταξὺ ἕνὸς ξυλουργοῦ καὶ ἕνὸς μικροτοκιστοῦ. Οἱ δύο παικτες ἔπαιζαν ἀπὸ τὸ πρωτὶ. Ὁ ξυλουργὸς εἶχε χάσει ὄσα χρήματα εἶχε ἐπάνω του. Ὅταν ἔχασε τὸ ρολόι του καὶ τὰ δακτυλίδια του καὶ δὲν εἶχε τί ἄλλο νὰ παίξῃ, θυμήθηκε ὅτι μέσα στὸ πορτοφόλι του εἶχε ἕνα λαχνὸ τοῦ λαχείου τῶν Διακομητικῶν τεχνῶν, τὸ ὅποιον ἡ κλήρωσις θὰ γινόταν προσεχῶς. Τὸν ἔβγαλε κ' αὐτόν, τὸν ἔπαιξε καὶ τὸν ἔχασε. Ὁ συμπαίκτης του τὸν ἐπῆρε καὶ τὸν ἔδειξε στὸ πορτοφόλι του. Τὴν ἡμέρα τῆς κληρώσεως τοῦ λαχείου, ὁ λαχνὸς αὐτοῦ κέρδισε 1.000.000 φράγκα. Μπορεῖτε

νὰ φαντασθῆτε τὴν χαρὰ τοῦ κερδομένου τοκιστοῦ καὶ τὴν ἀπέλπισιὰ τοῦ χαμένου ξυλουργοῦ!

Μιλῶν ἀκόμη στὴν Εὐρώπη, γιὰ τὴν δραματικὴν περιπέτεια πὸν συνέβη σὲ κάποιον νέον εὐγενῆ, κληρονόμον ἕνὸς ἀπ' τὰ μεγαλειότερα ὀνόματα τῆς πατρίδος του. Ὁ νέος αὐτὸς εἶχε παίει σὲ μιὰ λουτρόπολι τῆς Γαλιίας γιὰ ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν κλισιομένην ὑγεία του. Εἶχε ὀκασεῖ νὰ μὴ παύσῃ τὸ πῶδι του στὶς ἀθῶνες τῶν καζίνων. Μὰ μιὰ μέρα παρεστῆθη σ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ ἀπ' τοὺς φίλους του. Ἐκεῖ τὰ χαρτὰ τὸν ἐμαγνήτισαν καὶ ἄρχισε νὰ παίξῃ κ' αὐτὸς. Στὴν ἀρχὴ ἔβραζε μέτρια ποσὰ, μὰ σιγά-σιγά, τὸ πάθος τοῦ παιγι-διου πὸν κοιμῶταγε μέσα του, ἔστηνε καὶ γίνηκε ἀκαταμάχητο. Ἐπαίξε, ἔπαίξε χωρὶς νὰ λογαριάζῃ, ὡς πὸν στὸ τέλος ἔχασε πάνω ἀπὸ 10.000.000 φράγκων. Τὴν ἴδια νύχτα βρῆκαν τὸ πῶδι του κατακομματοσμένο στὸ βῆθος ἕνὸς γκρεμοῦ. Εἶχε αυτοκτόνησει!..

Νὰ ἴτανε ἡ κακὴ τύχη ὁ μόνος κίνδυνος πὸν διατρέχουν οἱ χαρτοπαίκτηι! Ἐκτὸς αὐτῆς, εἶνε ἡ ἀπάτης καὶ ἡ κλοπῆ, ἡ ὁποῖα δημιουργοῦν ἄλλοστα καὶ τὰ περισσότερο θύματα. Πρὸ ἑτῶν κάποιος Γάλλος εἶχε ἐκαταρ-σθῆ σὲ μακρινὴ χώρα γιὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ κἀνῃ περηνουσία, ἡ ὁποία θὰ τοῦ ἐξασφάλιζε τὸ μέλλον καὶ τὴν εὐτυχία τῶν ἑκόνων του. Κατάρθωσε πρᾶγματι νὰ συγκεντρώσῃ 300.000 προπολεμικὰ φράγκα καὶ ἐναγοῦρε στὴν Μασσαλία, στὴν πόλη ἀπὸ τὴν ὁποία εἶχε ἐκκινήσει. Ἡ εὐτυχία του ἦταν τόση ὥστε δὲν μποροῦσε νὰ τὴν κρύψῃ καὶ διηγείτο σὲ ὄλους ἄσους εὐρισκε μπροστὰ του ὅτι ἴτανε πειὰ πλουσίος. Τὸν ἀκούσαν καὶ μερικὰ ὄποια ὑποκειμενα, τὰ ὁποία ἔμελλε ἀποφασίσαν νὰ τὸν ἐξενα-τρέσουν, παρασφρόντας τον σὲ κάποιον χαρτοπαίγιον. Ὁ νέος πλοῦτος καὶ μετὰ τὴν ἐπίβια ὅτι θὰ διπλασιάζε τὴν περιουσία του παρεστῆθη στὸ χαρτοπαίγιον. Ἐκεῖ οἱ ἄλλοι τοῦ εἶχαν στήσι μιὰ πραγματικὴ ἀνέδρα χρησιμοποιοῦντες μιὰ τράπουλα μετὰ σηματομενὰ χαρτὰ. Τὸ παίγιον δὲ βίστηξε πολὺ. Μέσα σὲ μιὰ βραδυὰ μόνον ὁ ἀτυχῆς παίκτης, μεθυμένος ἀπὸ τὶς συκινήσεις τοῦ παίγιον, ἔχασε ὅλη του τὴν περιουσία τὴν ὁποία μετὰ ἐργασία ὀλοκλήρων χρόνων εἶχε ὀποικήσει. Πέθανε σὲ λίγες μέρες ἀπὸ τὴν ἀπέλπισιὰ του.

Οἱ χαρτοκλέπτες ὀνομάζονται ἀπὸ τοὺς Γάλλους Grecs δηλαδὴ Ἑλληνας καὶ αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ὅτι κάποιος συμπατριώτης μας ὁ ὁποῖος εἶχε κατορθώσει νὰ εἰσχωρήσῃ μέχρι τῆς Γαλιικῆς Αὐλῆς, πᾶρξοντας κάποτε χαρτὰ μ' ἕνα κῦκλο εὐγενῶν, μεταξὺ τῶν ὁσίων ἦταν κ' αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλιίας Λουδοβίκος XIII τὸς ἔκλεψε ἀναδέστατα καὶ ἀχρηστάτα. Στ' τέλος ὁμοσ ἀπεκαλύφθησαν ἡ κ' ὀπές του, χωρὶς στὶς ὁποῖες εἶχε κερδίσει σημαντικὰ ποσὰ καὶ ἐκεῖ ὁ συμπατριώτης μας κατέληξε στὴ φυλακὴ. Ἀπὸ τότε ὁμοσ ἡ λέξις Grec γιὰ τοὺς γάλλους ἔχει διπλὴ σημασία: Ἑλληνας καὶ χαρτοκλέπτης.

Ἐπάρχουν χιλιοὶ διὰ τρέποι κλοπῆς τῶν χαρτιῶν, μὰ μ' αὐτοὺς θ' ἀσχοληθῆμε ἄλλοτε.

Τὸ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ἕΝΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΧΑΡΤῶΝ ΣΤΑ ΤΕΛΗ ΤΟΥ ΧΥΠΙ Αἰῶνος. (Εἰκόνη τῆς ἐποχῆς).—Μετὰ τὴν ἐκρηκτικὴν ἐπιπέτειαν ἔργασαται ἕνδρες καὶ γυναῖκες μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἐργαστήριον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου φαίνεται ἕνα μεγάλο κομμάτι τοῦ παλιῦ γροφκοῦ Παρισίου! Κατὰ τὴν ἔσο ἡ ἐκείνη τὰ τραγουδιὰ πολυτελεῖα κατασκευαζόμενα ἀπὸ μικροὺς ἀρ-χιτεχνίτες, ἀποτελοῦσαν συχνὰ μιὰ ὀλοκλήρη συλλογὴ μικρῶν πινάκων ζωγραφικῆς, ὀφειλομένων στὸ πινέλλο τῶν πὸν ὀνομαστῶν ζωγράφων.